

Forbliven. Den eneste Samtale, jeg har haft med Kongen i denne Periode, var en, jeg havde sammen med det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen, og vi har begge gjort Rede for denne Samtale og har tidligere erklæret, hvad jeg nu gentager, at der under denne Samtale ikke i mindste Maade var Tale om det forrige Ministeriums Forbliven eller Ikke-Forbliven.

Til de ærede Medlemmer Hr. H. O. Hansen og Hr. Heilesen, som omtalte Spørgsmaalet om Tjenestemændenes Bierhverv, vil jeg sige, at dette Spørgsmaal nu er under Undersøgelse. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup omtalte en Henvendelse, som var paatænkt udsendt til Tjenestemændene for at skaffe oplyst, i hvilket Omfang Tjenestemændene havde Bierhverv. Udsendelsen af disse Skemaer havde jo Lønningsudvalget i Fjor i den Beretning, det afgav ved Samlingens Slutning, udtalt Ønsket om, og Henvendelsen var affattet saaledes, som det forekom mig, at Lønningsudvalgets Beretning nærmest gav Anledning til at formode, at Udvalget ønskede det. Imidlertid rejste der sig nogen Tvivl fra Tjenestemændenes Side, idet de mente, at Skemaet paa et Hovedpunkt gik videre, end Lønningsudvalget formentlig havde haft til Hensigt, idet det ogsaa omfattede saadanne Bibeskæftigelser, som ikke var indtægtgivende. Da der kunde være Tvivl om, hvorledes Lønningsudvalgets Opfattelse var i denne Sag, udtalte jeg overfor Tjenestemændene, med hvem jeg forhandlede om Sagen, at jeg var meget villig til, naar Rigsdagen traadte sammen, at søge et Samraad med Lønningsudvalget om denne Sag for at faa at vide, i hvilket Omfang Udvalget ønskede disse Oplysninger indhentet. Jeg har haft et saadant Samraad, og saa snart det endelige Resultat deraf foreligger, vil Spørgeskemaerne blive udsendt og Overvejelserne fortsat. Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen spurgte mig desuden, om jeg vilde ændre Tobaksskatte-loven, og jeg kan dertil svare nej, thi Erfaringerne har ikke afkræftet den Mening, at Loven maatte virke gunstigt for dansk Vare i Forhold til indført Vare; at andre Forhold har bevirket en Forøgelse af Indførselen, modbeviser paa ingen Maade dette.

Det samme ærede Medlem og ligeledes det ærede Medlem Hr. Simonsen berørte Spørgsmaalet om Lempelser i Inddrivelsen af Laanene til mindre næringsdrivende i Henhold til Loven af 1918. Jeg kan herom oplyse, at det nu i Juni Termin var første Gang, Renter og Afdrag skulde ydes efter denne Lov, og man er efter min Mening

gaaet særdeles lempeligt frem: man har forespurgt Byernes Kommunalbestyrelser, hvilke af de vedkommende Skyldnere der kunde antages at have Evne til at betale og hvilke ikke, og naar Kommunalbestyrelsen har erklæret om en Skyldner, at han ikke havde en saadan Evne, er der ingen Inddrivelse sket. Hos de andre har man naturligvis faaet Beløbene, og det er sket i meget vidt Omfang; over 75 pCt. har allerede indbetalt de Beløb, de er skyldige. Men i øvrigt vil der, hvis der senere kommer Oplysninger, som kan godtgøre, at en Skyldner ikke er i Stand til at betale, naturligvis blive taget alt fornødent Hensyn. I øvrigt maa Loven jo gennemføres, saaledes som den er givet; det var ikke en Gave, der var Tale om, men et Laan paa meget lempelige Vilkaar, baade med Hensyn til Forrentning og Afdrag.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt omtalte den kulturelle Støtte til Danskheden Syd for Grænsen. Jeg skal herom sige, at denne Støtte er gennemført, saaledes som den var planlagt: som en Støtte udelukkende til Opretholdelse af dansk Sprog og Kultur blandt Danske udenfor vore Landegrænser, og hvad særlig den Del af Sønderjylland angaar, som ikke kom med til Danmark, er det strengt overholdt, at der ikke fra Statens Side er givet nogen som helst Bevilling, der kunde have en politisk Karakter. Vore Landsmænd Syd for Grænsen maa drive den Politik, de vil, men de kan ikke drive den med nogen Støtte fra Staten; det, vi støtter dem i, er udelukkende Arbejdet for Bevarelse af deres Sprog og Kultur. En saadan Støtte ydes jo ogsaa i rigt Maal fra den tyske Regerings Side til Tyskere udenfor Tysklands Grænser.

Det samme ærede Medlem udtalte, at Hærloven vækker en Del Uro i Tyskland og i de Kredse, det ærede Medlem repræsenterer, og han tilføjede, at man frygter, at Danmark kunde komme i Afhængighed af Ententen, hvad der kunde have Konsekvenser, som muligvis kunde gaa ud netop over Nordslesvig. Det ærede Medlem Hr. Schmidt kender jo bedre end de fleste af sine Landsmænd de Forsvarslove, som er vedtaget her i dette høje Ting, og det ærede Medlem ved altsaa, hvor ugrundet denne Frygt er, hvor urimeligt det er at ville paastaa, at de smaa Stykker, der efter Hærloven skal være i Sønderjylland, kunde indholde nogen som helst Fare for vort store Naboland eller i nogen Maade være egnede til at vække Frygt dernede, og da det ærede Medlem har denne Viden, forekommer det mig, at det vilde være rigtigt af ham at